

מי (באר שבע) 17496-11-17 - מדינת ישראל - תחנת באר-שבע נ' עלא אבו סבית (עציר) - בעצמו

מ"י (באר-שבע) 17496-11-17 - מדינת ישראל - תחנת באר-שבע נ' עלא אבו סבית - בעצמו
שלום באר-שבע
מ"י (באר-שבע) 17496-11-17
מדינת ישראל - תחנת באר-שבע
ע"י ב"כ החוקר מאיר סידה
נגד

עלא אבו סבית (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד דמרי רון
בית משפט השלום בבאר-שבע
[10.11.2017]

לפני כבוד השופט יואב עטר
החלטה

1. בפני בקשה שניה למעצר המשיב למשך 7 ימים, מכוח הוראות סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

2. כעולה מן הבקשה, מיוחס למשיב ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, הסגת גבול, והתפרצות.

3. על פי הנטען בבקשה במועד המפורט שם, התבצעה פריצה למשרדים בשדה תימן, ונגנב רכוש רב מהמקום.

4. אין מחלוקת בין הצדדים ביחס לקיומו של חשד סביר ואצ"ן כבר עתה כי העיון בתיק החקירה מלמד כי התשתית הראייתית שהצטברה כנגד המשיב הינה הרבה מעבר לחשד סביר.

5. מהדוח החסוי שהוצג לעיוני עולה כי המבקשת מתעתדת לבצע 3 פעולות חקירה נוספות. יצוין כבר עתה, כי נוכח אופיין וטיבן, אין המדובר בפעולות חקירה החשופות לשיבוש, או פעולות חקירה שלא ניתן לבצען שלא במסגרת המעצר.

6. עילת המעצר היחידה הנטענת, היא מסוכנות לביטחון הציבור, מקום בו טרם ביצוע לפחות שתיים מפעולות החקירה המפורטות בדוח החסוי, לא ניתן יהא למצות את החקירה ולהגיש כתב אישום כנגד המשיב, ומקום בו המבקשת טוענת כי היא מתעתדת להגיש כתב אישום בתוך תקופת המעצר.

7. בא כוח המשיב טען כי בשל אופי העבירות המיוחסות למשיב, כמו גם נסיבות העושה, לא קמה עילת מעצר כנגדו ועל כן, לשיטתו, יש להורות על שחרור המשיב, תוך שאף הציע חלופת מעצר בפיקוח אביו של המשיב ובדמות מעצר בית.
8. ביחס לעילת המעצר, יצוין כבר עתה כי מדובר שמדובר בעבירות רכוש, לא קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית. העבירות עצמן אינן מקימות בפני עצמן, עילת מעצר, ואולם, נפסק לא אחת כי עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור יכולה לקום בעבירות רכוש, בהתאם לנסיבות העושה והמעשה.
9. בכל הקשור לנסיבות המעשה, ההלכה הפסוקה היא כי עילת מעצר בעבירות רכוש יכולה לקום ככל שמתקיים אחד או יותר מהמבחנים החליפיים שהותוו בבש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל, פד"י נב (4) 268. דהיינו, כי העבירות בוצעו באורח שיטתי, או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים. יצוין כי בית המשפט העליון באותו מקרה בחן במובהק תחילה את העיקרון לפיו יבחן קיומה של עילת מעצר בעבירת רכוש ורק לאחר מכן נפנה לבחון את נסיבותיהם של המשיבים באותו מקרה. כך שאין משמעות של ממש לאבחנה בין נסיבות המקרה שם לבין נסיבות המקרה דנן. על אותו עיקרון חזר בית המשפט העליון שוב ושוב. כך למשל, בבש"פ 5814/06 מדינת ישראל נ' שלומי אוחיון [פורסם במאגרים] הדגיש בית המשפט העליון כי גם בעבירות רכוש עשויה לקום עילת מעצר.
10. בבש"פ 3737/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] נדרש בית המשפט לעניינו של קטין נעדר עבר פלילי אשר בצוותא חדא עם שני קטינים נוספים הורשע בהתפרצות לבית עסק וגניבה שעניינה בכך ששלושת הקטינים התפרצו לחנות לאחר ניפוץ חלון הראווה וגנבו ממנו פריטים שונים. עיקר הטענה שעמדה בפני בימ"ש העליון היתה כי מדובר בקטין ללא עבר פלילי המואשם בעבירת רכוש יחידה לא קמה עילת מעצר כנגדו. בית המשפט העליון דחה טענה זו, ומצא כי מתקיימת עילת מעצר, גם מקום שמדובר בקטין נעדר עבר פלילי שהואשם בעבירת רכוש יחידה תוך שיוזכר ששם היתה התארגנות בין עבריינים אך לא היה כל תחכום, לא היתה שיטתיות, ולא היה היקף ניכר.
11. ההלכה הפסוקה קבעה כי עילת מעצר יכולה לקום מנסיבות המעשה, כך למשל, מצא בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (כב' השופט אינפלד) בעמ"ת 39013-11-13 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל [לא פורסם], כי קמה עילת מעצר גם בעניינו של אדם נעדר עבר פלילי, מקום שמדובר היה בשני אנשים שהגיעו לפארק באישון ליל, פרצו רכב ופרקו חלקים ממנו.
12. מן המקובץ עולה כי גם מקום בו מדובר בעבירות רכוש המבוצעות על ידי נאשם (קל וחומר חשוד) נעדר עבר פלילי, יכולה לקום עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור, מנסיבות המעשה.
13. בנוסף קבעה ההלכה הפסוקה כי עילת מעצר בעבירות רכוש, יכולה לקום גם מקום שנסיבות המעשה אינן מקימות אותה, ככל שנסיבות העושה מקימות אותה.

14. כך למשל בבש"פ 7676/14 ווליד אבו סולב נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] המדובר היה בנאשם שהגיע לדוכן מיצים, נכנס תחת ברזנט שכיסה את הדוכן וניסה לפרוץ את הקופה והואשם בעבירות של הסגת גבול וניסיון לגניבה. הגם שהמדובר בעבירת רכוש שאינה מקימה בפני עצמה עילת מעצר בשים לב להעדר התחכום, להעדר ההתארגנות, להעדר ההיקף הניכר, ולהעדר השיטתיות, עדיין אישר בית המשפט את מעצרו עד לסיום ההליכים, מקום שמצא כי עילת המעצר נלמדת מעברו הפלילי.
15. לעניין עילת המעצר הקמה בשל נסיבות העושה, ר' גם בבש"פ 3453/05 ארז אברג'ל נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים], בבש"פ 45/10 פאדי מסראווה נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] בבש"פ 2911/08 רמי שוקרון נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] ובש"פ 8912/14 עופר אטיאס נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים].
16. ומן הכלל אל הפרט.
17. סבורני כי בעניינו של המשיב קמה עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור, הן נוכח נסיבות המעשה והן נוכח נסיבות העושה.
18. כאמור, המבחנים שהותוו בבש"פ רוסלן פרנקל הם חליפיים זה לזה ואינם מצטברים זה לזה. עיון בחומר החקירה מלמד כי הנאשם עונה לפחות לשניים מתוך אותם מבחנים. מחומר החקירה עולה כי המדובר בעבירה שבוצעה תוך התארגנות בין עבריינים ועל פני הדברים די בכך בכדי להקים עילת מעצר. (ר' עמ"ת 39013-11-13 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל [לא פורסם]).
19. בנוסף, מהדיון עלה כי הטרימינולוגיה בה עשו שימוש הצדדים מטעה. המדובר בעבירות שבוצעו בהיקף ניכר, מקום בו אין המדובר בהתפרצות למבנה יחיד אלא במספר התפרצויות למספר מבנים שונים ונפרדים (כנלמד מהתמונות המצויות בחומר החקירה ומהחומר עצמו) שהגם שנמצאים באותו מתחם סמוכים זה לזה, עדיין מדובר במספר התפרצויות עצמאיות. יצוין גם כי המבנים השונים שייכים לחברות שונות. ועל כן, על פני הדברים קיים גם היקף ניכר מעבר לאותה התארגנות בין עבריינים.
20. בנוסף, עלתה טענה לפיה קמה עילת מעצר כנגד המשיב, בשל נסיבות העושה.
21. יצוין כבר עתה כי למשיב אין הרשעות קודמות, והטענה מתבססת על קיומם של תיקי מב"ד. ביחס לתיקי מב"ד, נקבעה בהלכה הפסוקה אבחנה בין קבילותם, במסגרת הליכי מעצר עד לסיום ההליכים, של תיקי מב"ד בהם הוגש כתב אישום לבין תיקי מב"ד שבהם לא הוגש כתב אישום. ההלכה הפסוקה קבעה כי מקום בו הוגש בתיק מב"ד כתב אישום, די בכך בכדי להביא את אותו תיק לגדר שיקוליו של בית המשפט, ואילו מקום שלא הוגש כתב אישום, על המבקשת להביא את התיק עצמו לעיונו של בית המשפט.
22. בעניינו של המשיב לא הובאו בפני תיקי המב"ד, וב"כ המבקשת הסתמך על גיליון הרישום.

23. גיליון הרישום הפלילי מלמד כי תלויים ועומדים כנגד המשיב 4 תיקי מב"ד (שכאמור, לא הובאו לעיוני) דא עקא שרק באחד מהם הוגש כתב אישום (ת"פ 27211-08-17 בבית המשפט השלום בראשון לציון) וראוי לציין כי המדובר בעבירות שונות באופיין.
24. בנסיבות אלו, דומה כי את הטענה לפיה קמה עילת מעצר בשל נסיבות העושה, לא ניתן לקבל.
25. משמצאתי כי קמה עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור נוכח נסיבות המעשה, השאלה הצריכה עיון היא האם ניתן לצמצמה באמצעות חלופת המעצר שהוצעה.
26. הערב המוצע נחקר בפני ממושכות וניתנה לבית המשפט האפשרות להתרשם באופן בלתי אמצעי מהערב. מחקירת הערב נוצר רושם חד משמעי לפיו התחייבויותיו של הערב, נובעות יותר מן הפה ואל החוץ, מאשר מהבנה מלאה של הנדרש ממנו והפנמה מלאה של הנדרש ממנו. על פני הדברים הערב הותיר רושם חד משמעי לפיו הוא אוחז בגישה מגוננת ומטשטשת כלפי המשיב עצמו.
27. בנוסף, מקום בו מחומר החקירה עולה כי המדובר בעבירות שבוצעו תוך התארגנות בין עבריינים, על פני הדברים, ישנו קושי של ממש בהחזרת המשיב לחלופה בסביבתו הטבעית, ובחיק אותה חברה.
28. בנסיבות המפורטות לעיל, דומה כי לא ניתן לא ניתן להסתמך על הערב שהוצע, לא ניתן לבסס עליו חלופת מעצר, קל וחומר בהינתן מיקום החלופה המוצעת.
29. חרף האמור לעיל, סבורני כי אין מסקנת הדברים כי יש להיעתר לבקשה במלואה, אלא יש מקום לאפשר לבא כוח המשיב לתור אחר חלופה ראויה הנשענת על ערב או ערבים ראויים, ובמידת האפשר הרחקה מסביבתו הטבעית של המשיב, ועל כן, יש מקום לצמצם באופן ניכר את ימי המעצר.
30. לאור האמור אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד ליום 12.11.17 בשעה 13:00.
31. בהתאם לנוהלי שב"ס ובהעדר מניעה אחרת, שב"ס מתבקש לספק למשיב או לאפשר לו לקבל ציוד ראשוני. זכות ערר כחוק.
- ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשע"ח, 10/11/2017 במעמד הנוכחים.